

ZABAWY JĘZYKOWE

1. Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej „Powrót bociana”.

Dzieci siadają na dywanie. Rodzic zaprasza do wysłuchania opowiadania.

Olek pojechał na kilka dni do babci i dziadka. Pogoda była piękna, a w powietrzu czuło się zapach nadchodzącej wiosny. Nadchodził czas powrotu ptaków, które odleciały do ciepłych krajów.

– *Widzisz, co jest na dachu stodoły u sąsiada? – zapytał dziadek.*

– *Jakieś gałęzie. Dlaczego są tak wysoko? – zapytał chłopiec.*

– *To jest gniazdo bociana.*

– *Dziadku, tam nikogo nie ma.*

– *Jego mieszkańcy na pewno są teraz na łące i szukają pożywienia.*

– *Szkoda, że nie mamy wysokiej drabiny. Ja bym tam wszedł – powiedział chłopiec.*

– *Mogłyby się nas wystraszyć i opuścić gniazdo. Nie wolno przeszkadzać ptakom.*

– *Nie widać ani jednego bociana. Może zostały w Afryce?*

– *Z pewnością wróciły. Wkrótce z jajek wyklują się małe bocianiętka. A może nawet już się wykluły.*

– *I one też kiedyś odlecą?*

– *Tak, kiedy trochę podrosną i nabiorą sił.*

– *Ja bym tak nie umiał, chociaż już urosłem – stwierdził Olek.*

– *Ja też nie – odparł ze śmiechem dziadek. – Brakuje nam skrzydeł.*

– *I dziobów – dodał chłopiec.*

Po drodze dziadek opowiadał Olkowi o ptakach, które odlatują przed nastaniem zimy, i wymieniał czajki, jerzyki, słowiki, szpaki, skowronki, żurawie, jaskółki i bociany.

– *Jerzyki? – zdziwił się chłopiec. – Przecież jeże nie latają!*

– *Jerzyki to gatunek ptaków. Tylko nazwa jest podobna, choć inaczej się ją zapisuje.*

Nagle nad ich głowami przeleciał bocian, a potem drugi. Wylądowały prosto w gnieździe.

– *Miałeś rację, dziadku! – zachwycił się Olek. – Już są! Skąd wiedziałeś?*

– *Wczoraj słyszałem ich klekotanie: kle, kle, kle.*

– *Kle, kle, kle! – powtórzył Olek.*

Po powrocie do domu babcia poczęstowała ich pyszną szarlotką, a kiedy usłyszała historię o bocianach, od razu znalazła kolorową książkę i przeczytała Olkowi wierszyk:

Kle, kle

Klekotaniem zbudził bociek

całe gniazdo swoich pociech.

Kle, kle dzwoni w ptasich główkach

niczym głośna ciężarówka!

– Znowu tatko tak klekoce,

że zarywa boćkom noce?

Czemu tatuś nasz kochany

taki dziś rozklekotany?

Bocian skrzydłem dziób zaślania,

sen miał nie do wytrzymania!

– Ach, obudźcie mnie już, błagam,

bo was chciała połknąć żaba!

Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce. Rodzic zadaje pytania:

- Dokąd pojechał Olek?
- Gdzie miał swoje gniazdo bocian?
- W jaki sposób przychodzą na świat małe bociany?
- Po czym dziadek poznał, że przyleciały bociany?
- Jakie ptaki odlatują na zimę do ciepłych krajów i wiosną wracają do Polski?

Rozwiązywanie zagadek M. Smułki, dotyczących ptaków powracających na wiosnę do Polski.

Ma długie czerwone nogi,

długi dziób.

Choć żabek nie lubi,

to czasem je zje. (bocian)

Śpiew tego ptaka leci wysoko do słońka,

bo właśnie wołamy na wiosnę... (skowronka)

Ptaszek ten nie jest duży, nie stoi na półkach

i choć, nie wiem czemu, robi kółka,

to wiadomo, że to... (jaskółka)

Ptaszek, o którym myślę, boi się huku,

a oprócz tego często woła: kuku, kuku. (kukułka)

2. Słuchanie wiersza B. Szelańskiej „Wiosenne powroty”.

Zdjęcia: bociana, żurawia, jaskółki, kukułki.

Rodzic czyta wiersz, w odpowiednich momentach pokazując obrazek właściwego ptaka.

*Przyszła wiosna,
a tuż za nią
ptaki przyleciały.
Teraz będą
jak co roku
gniazda zakładały.*

Bocian lubi
patrzeć z góry –
dom ma na topoli.
Za to **żuraw**
wśród mokradeł
raczej mieszkać woli.
A **jaskółka**
gdzieś pod dachem
gniazdko swe zakłada.
Zaś **kukułka**
swoje jajka
niesie do sąsiada.

Tyle ptaków
powróciło
do nas razem z wiosną!
W dużych gniazdach,
małych gniazdkach
niech pisklęta rosną!

Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu.

- Jakimi ptakami są wymienione w wierszu?
- Gdzie znajduje się dom bociana?
- Jak myślisz, co to są mokradła?
- Gdzie zakłada gniazdko jaskółka?
- Co robi z jajkami kukułka?
- Jak się nazywają dzieci ptaków?

Prezentowanie zdjęć ptaków powracających do nas wiosną. Rodzic pokazuje zdjęcia ptaków i podaje ich nazwy. Dzieci uczą się rozpoznawać ptaki, wskazując wśród zdjęć tego ptaka, którego nazwę poda rodzic. Na każdym zdjęciu wskazują części ptaka wymienione przez rodzica: głowę, dziób, oko, tułów, skrzydła, ogon, nogi.

Dzieci mówią całe słowa związane z ptakami, które z rytmicznym podziałem (na sylaby) powiedział rodzic., np.: żuraw, gniazdo, bocian, pisklęta itp.